

№15 (6 квітня 2015)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	2
ЕКОНОМІКА.....	4
ЕНЕРГЕТИКА.....	5
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	5
СОЦІОЛОГІЯ.....	6
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	7

РОСІЯ ЦІЛЕСПРЯМОВАНО ДИСКРЕДИТУЄ УКРАЇНУ ТА УКРАЇНЦІВ

Нещодавно Слідчий комітет РФ порушив кримінальну справу, яка стосується осквернення символів військової слави Росії, скоєних публічно на території України.

Дії Кремля зводяться до подальшої демонізації України. І “загострення” слід очікувати в найближчий місяць. Нинішня справа Слідчого комітету РФ прямо пов’язана зі спробою представити Україну країною фашистів напередодні святкування Дня Перемоги. Важко коментувати дії СК РФ з точки зору їх раціональності й здорового глузду. Насправді, це засіб інформаційної війни, яку веде Росія проти України

Ця справа буде використано в російських медіа, як продовження ланцюга аналогічних рішень Слідчого комітету про переслідування українських “карателів”.

З іншого боку, зважаючи на неможливість СК РФ вести в Україні якісь слідчі дії в правовому полі, подібні “розслідування” Москва не використовує як

привід для довільного затримання громадян України на території Росії. І це – реальна небезпека для українців в РФ.

Такі дії РФ ще більше стимулюватимуть відчуження України від Росії на рівні суспільства. І це є свідченням тієї перевернутої реальності, яку російська влада намагається сформувати у своїх громадян по відношенню до України.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

ПРОЦЕС ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НЕОБХІДНО ПРИСКОРИТИ

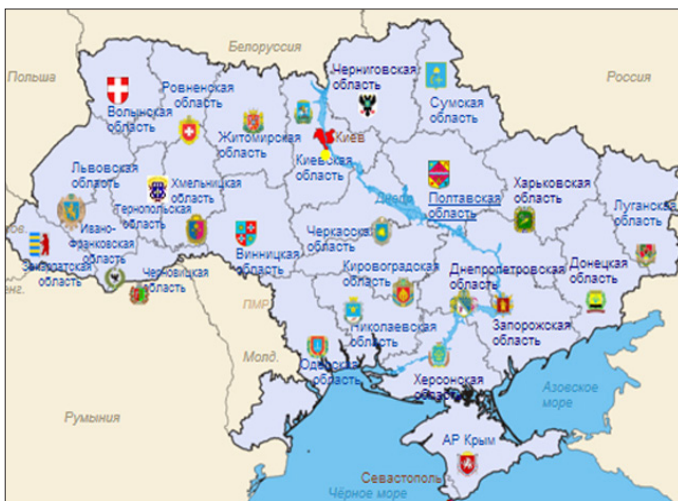
У процесі конституційного оформлення децентралізації в Україні буде розглядатися безліч форм місцевих громад, у тому числі формат польських воеводств. В Україні вже прийняті необхідні зміни до Бюджетного кодексу, до закону “Про місцеве самоврядування”.

Але говорити про децентралізацію в плані розширення повноважень місцевих територіальних громад можна тільки тоді, коли ми зробимо адміністративно-територіальну реформу. Необхідно провести укрупнення місцевих громад з тим, щоб вони були б в змозі забезпечувати себе фінансово. Треба об’єднати населені пункти так, щоб ця громада була в змозі себе забезпечувати функціонуванням різних економічних суб’єктів на території. Громади треба привести в такий стан, щоб вони були самодостатніми.

При цьому мова не йде про перегляд кордонів та кількості існуючих областей – територіальні громади будуть створюватися в їх межах. В сьогоденних умовах процес децентралізації необхідно прискорити.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з правових
питань Центру Разумкова
Віктор МУСІЯКА

УКРАЇНЦІ ПОКЛАДАЮТЬ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СТАН ЕКОНОМІКИ НА ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА

Найбільше втратив електоральну підтримку “Народний фронт”, який посів перше місце на минулорічних парламентських виборах. Основною причиною падіння популярності прем'єрської політичної сили є погіршення економічної ситуації. Утім, перед минулорічними парламентськими виборами рейтинг “Народного фронту” також був незначним, але популярність цієї політичної сили істотно зросла саме під час передвиборної кампанії.

На прем'єр-міністра покладають відповідальність за всю економічну ситуацію і навіть за ті проблеми, де його вплив насправді дуже обмежений — за девальвацію гривні.

Натомість партія “Самопоміч” у цілому зберегла свої електоральні позиції. Цьому неабияк сприяє позитивний рейтинг очільника “Самопоміч” — мера Львова Андрія Садового, а також їм вдається якось балансувати: бути при владі і водночас трохи дистанціюватися.

Повна версія [тексту](#)

Директор соціологічної служби
Центру Разумкова
Андрій БИЧЕНКО

ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ КОМПАНІЙ МАЄ ВІДБУВАТИСЯ НА ОСНОВІ ПРОЗОРИХ ПРАВИЛ

Єдиний вихід з конфлікту Коломойського і Порошенка — цілеспрямована робота трьох гілок влади для розроблення актів, що регламентують правила роботи державних компаній, раз і назавжди — як у провідних демократичних державах Європи і світу.

Якщо дивитися на проблему ширше, безумовно, потрібно встановити цивілізовані “правила гри” між умовними громадянами “Коломойським”, “Фірташем”, “Ахметовим”. “Порошенком” — якщо цього не зробити, Україна як держава загине.

У цьому конфлікті є багато недомовленого, а українські ЗМІ замість об'єктивного відображення подій виразно підтримують одну зі сторін.

Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт
політико-правових програм
Центру Разумкова
Віктор ЗАМЯТІН

Національна безпека і оборона

СОБАКИ ПУТІНА

Журнал “Foreign Policy” 14 червня 2007р. опублікував історію про гостинність Президента Владіміра Путіна відносно Канцлера Німеччини Ангели Меркель. Цей епізод став відомим, і був згаданий і інтерпретований багато разів для опису особистості російського президента.

У січні 2006р., “Путін, який любить собак, подарував Меркель маленьку іграшкову чорно-білу собачку на короткому повідку. Меркель, як відомо, не любить собак — у молодості її вкусила собака, і відтоді, за словами помічника, вона тримається від них подалі. Німецькі дипломати розповідали, що вони були непевні, як трактувати той подарунок.”

Рік потому, в січні 2007р., під час напружених переговорів Путіна з Меркель стосовно постачання енергоносіїв, до кімнати несподівано увійшла Коні (чорний лабрадор Путіна). Повідомляють, що Ангела Меркель була налякана та збентежена, але намагалась усміхатись і навіть оптимістично пожартувала російською: “Зараз собака буде їсти журналістів?” Але Путін заспокоїв німецького канцлера: “Не думаю, що Вам треба боятися собаки. Вона не робитиме нічого поганого...”

Дуже гарна історія, що заслуговує більшого висвітлення, зважаючи на останні події в Україні та навколо України.

Собаки Путіна в Криму

У лютому-березні 2014р. на українському подвір'ї з'явилися чийсь “ввічливі зелені” собаки. Припускали, що це були собаки північного сусіда, адже вони очевидно виглядали як його собаки, незважаючи на відсутність іменних жетонів. Але ж Путін заперечував.

Налякані та збентежені сусіди всіляко намагалися не провокувати власника собак. Деякі з сусідів прикидалися розлюченими, але більшість хотіли лише гарантій, що собаки не підуть надто далеко та не зроблять нічого надто поганого.

Пізніше Путін не лише визнав, що є власником зелених собак, а й висловив захоплення їхньою визначною службою, адже вони кидалися на “чужих”, щоб захистити “своїх”. Собакам повернули їх іменні жетони та навіть нагородили медалями.

Сусіди ще більш налякалися та збентежилися.

Собаки Путіна на Донбасі

Згодом, такі ж зелені собаки вдерлися до України через східні двері у квітні 2014р. Путін знову заперечував, що це були його собаки, але потім визнав, що могли бути його собаки, проте прийшли вони туди виключно з власної волі (добровольці, відпускники) або могли заблукати під час тренування.

Цього разу собаки, залишаючись зеленими, дуже швидко перестали бути ввічливими. Вони почали поводитися як дикі звірі, кусаючи та пожираючи все і всіх навколо, в тому числі журналістів і навіть іноземних туристів, які думали, що мінають майданчик для вигулу собак на безпечній висоті. Це був шок! У відповідь на звинувачення, власник собак звинуватив усіх і вся, наполягаючи на законному праві собак на самозахист і самовизначення, а також їх благородній місії захищати “своїх” від “чужих”.

Собаки Путіна в Мінську

Меркель вдалося запросити Путіна та декількох інших сусідів до Мінська. Путін наполягав, щоб його собаки також були представлені. Хоча собак і не запросили до хазяйського столу, але їх впустили до будинку. Ангела Меркель — все ще збентежена, та ще більше налякана — пристала на його пропозицію з вдячністю.

Після багатьох годин переговорів, Путін переконав усіх гостей, у тому числі свого українського сусіда, що до собак слід ставитися з належною повагою, якщо вони хочуть, щоб ті гарно поводитися. Навіть, якщо

Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ці собаки й дослухаються до його команд, сусіди все одно повинні домовлятися саме з собаками, поважати їх і ставитися до них як до повноправних сусідів або членів родини з особливими правами.

Цікаво, Коні багато років тому зайшла до кімнати, де зустрічалися двоє глав держав, скориставшись своїм правом на свободу пересування, чи то було рішенням її господаря?

Хтозна, коли собаки діють з волі господаря, а коли на власний розсуд. Їх господар має власну думку з цього приводу та не вважає за потрібне сприймати вашу. Важливо пам'ятати, що треновані собаки, почувши хазяйський "Фас!", виконують його команду. Марно сподіватися змінити ситуацію, задовбрюючи їх смачними шматками.

PS. У цьому тексті термін "собака" використовується для опису інструмента політики Путіна. Жодна жива тварина не повинна ображатися.

Повна версія [тексту](#)

ЧИ НАВАЖИТЬСЯ РОСІЯ РОЗПОЧАТИ СПЕЦОПЕРАЦІЮ "ПРИБАЛТИКА"?

Політика військових відомств влаштована таким чином, що вони розробляють плани на всі випадки життя. У російському Генштабі напевно вже розроблені варіанти дестабілізації ситуації в Прибалтиці. Життя показує, що потім від цих планів дуже важко відмовитися.

Водночас існує безліч стримуючих чинників, які змушують Москву стримати свій запал. По-перше, продовжують діяти західні санкції. Як би не бадьорився Кремль, вони виснажують і російську економіку, і її бюджет. Крім того, санкції завдають Росії певних соціальних втрат. По-друге, існує не лише Україна. У список "порохових бочок", на які зобов'язана відповідати Росія входить і Сирія, і Середня Азія, і Арктика з Китаєм.

В Середній Азії також існує небезпека дестабілізації ситуації через дії бойовиків Ісламської держави, підтриманих місцевим ісламізмом. Сьогодні про це заговорили вже самі представники середньо-азійських держав. Тому Росія повинна прикрити всі можливі небезпечні ділянки, але сили її не безмежні.

При цьому я вважаю, що від диверсійно-провокаційних дій у Прибалтиці Кремль не відмовиться. Вони не вимагають великих зусиль і витрат. Крім того, можуть вдатися до подібної тактики і в Молдавії, і в Грузії.

Серед балтійських країн найвразливішими до російської агресії є Естонія і Латвія. У цих країнах найбільша кількість російськомовного населення,

що компактно проживає у певних регіонах. Завдяки подібному фону диверсійну роботу проводити легко, і вона отримуватиме більший відгук. Особливо нових винаходів, я думаю, ми не побачимо: знову буде розгорнута пропагандистська кампанія, спроби дестабілізуючих дій на місці.

Хоча "зелені чоловічки" там навряд чи з'являться. Не варто забувати, що країни Балтії є членами НАТО, і вони можуть розраховувати не лише на свої збройні сили, але і на сили альянсу. П'ятий пункт статуту ще ніхто не скасовував, і будь-яка країна-член НАТО може розраховувати на допомогу сил союзників у разі відкритого нападу.

Інша справа, що відкритого нападу навряд чи варто чекати. Куди ймовірнішими є певні дестабілізуючі дії зсередини держави, що ставить НАТО перед правовою дилемою. Чи слід реагувати альянсу на дестабілізуючі дії всередині держави, якщо немає відкритого нападу? У будь-якому разі країни, які знаходяться у зоні ризику, вже розуміють свої загрози і вдаються до певних заходів.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

КОНФЛІКТ НА ДОНБАСІ ТРИВАТИМЕ, ДОКИ ПУТІН НЕ ДОСЯГНЕ СВОЇХ ЦІЛЕЙ

Якщо західне співтовариство хоче зупинити Росію в Україні, то воно повинне зробити всі необхідні заходи. Ці заходи включають не лише надання летальної зброї, про яку йдеться у резолюції Конгресу США, але й певні дипломатичні кроки та санкції. Тобто заходи мають бути комплексними.

Коли заходить мова про надання зброї, на Заході переважають такі вислови: потрібно підвищити ціну

для країни-агресора. Але я б до цього додав: знизити ціну для країни-жертви, оскільки ті засоби, які нам надають або збираються надати — це спосіб уникнути жертв серед мирного населення.

Не варто побоюватися ескалації конфлікту у відповідь на надання Україні зброї, адже ескалація конфлікту буде в будь-якому разі, бо господар Кремля не відмовився від своїх цілей. Говорити про те, що це спровокує Путіна на різкіші кроки, не зовсім коректно. Тому що Путін завжди провокує сам, аби досягти власних цілей. Отже, навпаки, надання озброєння може стати стабілізуючим чинником.

Росія зараз робить наголос на тому, щоб внести розлад у ряди союзників. Звичайно, їй не вигідно, щоб Україні надавали якісь засоби, тому що це підвищує ціну операції. На заяви росіян слід реагувати з урахуванням розвитку ситуації. Поки Путін своїх цілей не досягне, ескалація конфлікту і так триватиме.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

УКРАЇНА НАРАЗІ НЕ МОЖЕ ПОВНІСТЮ КОМПЕНСУВАТИ ЕКОНОМІЧНУ ВТРАТУ ДОНБАСУ

Зрозуміло, що розрив економічних зв'язків з Донбасом через політичну кризу та війну має вкрай негативні наслідки для ВВП України.

Однак скорочення виробництва у галузях, зорієнтованих на російський ринок, розпочалося ще у довоєнний період. Найвиразніше це проявилось у вітчизняному машинобудуванні. Саме скорочення попиту в Росії дало падіння до 70 відсотків у виробництві заліз-

ничного рухомого складу, насамперед тепловозів. Росія і в інших галузях робить ставку на створення імпортозамінних виробництв. Тому українським підприємствам потрібно шукати замість російського іншого ринку збуту.

Складно уявити, що Україна сьогодні може повністю компенсувати втрату Донбасу. Якогось додаткового ресурсу для цього зараз немає. Ми розраховуємо, що за пакетом фінансової допомоги від міжнародних організацій піде потужний потік приватних інвестицій. Але треба розуміти, що інвестиції не підуть, поки не буде політичного розв'язання конфлікту. Оскільки капітал у зони воєнних дій не йде — це закон.

Тому, Україна найменше зацікавлена у створенні на своїй території якоїсь "сірої зони", яка буде постійним джерелом нестабільності. Хоча зв'язки з Донбасом зараз мінімізовані, Україна не може діяти, ніби не бачить перспектив відносин з цим регіоном у своєму складі.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

ЯК ПОЗБУТИСЯ БОРГОВОГО ЗАШМОРГУ?

Україна розпочала переговори про реструктуризацію зовнішнього боргу. Якщо з кредиторами вдасться домовитися, це допоможе знизити граничне навантаження на нашу економіку і зменшити суми боргів, які слід виплатити найближчим часом.

Якщо поглянути на нашу історію, то можна відзначити: які б важкі часи не переживала Україна, вона завжди своєчасно сплачувала за рахунками. Це непогана характеристика, яка може стати аргументом на нашу користь під час переговорів з кредиторами.

Те, що уряд активно взявся за реструктуризацію, і з'явився шанс, що нам вдасться відстрочити виплати, радує.

Також було би добре, якби вдалося трохи зменшити процентні виплати. Це вже дало би позитивний результат і допомогло б стабілізувати економіку.

Головне, щоб інвестори виявилися готовими зробити принциповий крок назустріч Україні.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Катастрофічно обваливши гривню у лютому, в першій половині березня центробанк розпочав демонструвати настирливу боротьбу зі своїми провалами і втратами. Це вже стає "правилом": унаслідок своїх

нерациональних дій і красномовної бездіяльності монетарна влада створює критичну ситуацію, а потім мужньо бореться зі симптомами (але ніяк не з причинами чи джерелами). Так і на початку березня — завдяки адміністративним зусиллям, зокрема фактичній забороні імпорту — гривня "стабілізувалася" на рівні, вказаному Президентом - близько 22 гривень за долар. Проте лише легкий натяк на те, що адміністративні обмеження можуть бути пом'якшені (внаслідок поповнення резервів НБУ), підштовхнув гривню до нового витка девальваційно-інфляційної спіралі.

Відзначимо, за результатами соціологічного дослідження Центру Разумкова, проведеного на початку березня 2015 року, більше 77% респондентів не підтримують діяльність НБУ.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ВИСОКИЙ РІВЕНЬ КОРУПЦІЇ СУТТЄВО ЗНИЖУЄ ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

Україна, безумовно, потребує додаткової фінансової допомоги: йдеться як про позикові, так і про інвестиційні ресурси.

За останні 2 роки приплив прямих іноземних інвестицій до України був мінімальним, а це говорить про те, що ми залишаємося вкрай інвестиційно непривабливою державою. Зараз внаслідок геополітичних і деяких економічних умов, звичайно, дуже важко розраховувати на прихід іноземних інвестицій.

Водночас варто звернути увагу на вкрай низький рівень реалізації інвестиційних проектів і прозорості економічної діяльності в Україні. Виникають сумніви в тому, що отримані додаткові ресурси підуть на розвиток, а не утилізують непродуктивним способом.

Уряд повинен зробити використання ресурсів, що надходять з міжнародних джерел, максимально відкритим і прозорим. Тоді, громадяни чітко бачитимуть напрями використання наявних ресурсів і аналіз результативності.

Будь-які значні витрати мають бути представлені на суд громадськості — це важливо саме для того,

щоб іноземні інвестори могли бачити, що Україна чесна у використанні ресурсів, що вона готова ефективно їх використовувати, тоді і можливості із залучення ресурсів розширюватимуться.

У світі “законсервований” цілий перелік ресурсів, які могли би бути надані Україні як допомога: з року в рік ЄС “відкладав” для України деяку частину, те ж можна сказати і про проекти Світового банку.

Більше того, я неодноразово чув від міжнародних експертів, від представників іноземних компаній думку, яка зводиться до того, що якби у нас дійсно була мінімізована корупція і почали активно реалізовуватися реформи, зокрема прозорості бюджету, підвищення ефективності, реформи, пов’язані з пошуком нових конкурентних ніш, то іноземні інвестори були би готові вкладати гроші в Україну, навіть незважаючи на те, що є висока військово-політична загроза з боку Росії..

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

УКРАЇНА НЕ МОЖЕ ОТРИМУВАТИ ТУРКМЕНСЬКИЙ ГАЗ, ОБМИНАЮЧИ ТЕРИТОРІЮ РОСІЇ

Сьогодні Україна не може отримувати туркменський газ в обхід Росії. А Кремль зовсім не зацікавлений у тому, щоб туркменський газ постачався до України.

Якщо говорити про короткостроковий період, то Україна може розраховувати лише на постачання з ЄС.

У довгостроковій перспективі, можливо, може йтися про газ з Азербайджану, з того ж Туркменістану, зокрема за рахунок будівництва терміналів зрідженого природного газу. Але це довгострокові і ризиковані проекти, тому сьогодні говорити про це серйозно не доводиться.

Будівництво ЗПГ-терміналів сьогодні не видається можливим без вирішення завдання проходження чорноморських проток.

Триває серйозна гра. Туреччина блокує чорноморські протоки для зрідженого природного газу, тому на інвесторів розраховувати поки не доводиться.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Зовнішня політика

ЧЕРЕЗ ВІЙНУ НА ДОНБАСІ ЄС НЕ ГОТОВИЙ СКАСУВАТИ ВІЗОВИЙ РЕЖИМ З УКРАЇНОЮ

Швидше за все, на Ризькому саміті буде відзначений безумовний прогрес України у виконанні вимог Євросоюзу для здобуття безвізового режиму. А остаточне рішення може бути прийняте, виходячи з оцінок експертів Євросоюзу, до кінця року. Адже зараз ще немає остаточних висновків експертної місії Євросоюзу, яка оцінювала такі самі проблемні моменти як безпека, корупція в Україні.

Окрім того, остання заява посла ЄС в Україні Яна Томбінського, який заявив, що Україні не слід чекати політичного рішення про лібералізацію візового режиму на саміті Східного партнерства, судячи з усього, відображує певну позицію європейських чиновників з цього питання. Тобто нам зараз можна говорити лише про якийсь умовний позитив, про так званий результат з відкладеним ефектом.

Та і ситуація на Сході, і велика кількість внутрішніх переселенців може дуже серйозно вплинути на мотивацію Європи в ухваленні рішення про скасування віз. Європейці дуже побоюються хвилі внутрішніх

переселенців з Донбасу. Вони про це не говоритимуть безпосередньо, але такі побоювання у них є.

Тобто Європа з урахуванням ситуації в Україні зараз не зовсім готова до скасування візового режиму. З одного боку, має бути політична воля європейських лідерів, а з іншого — вони всі залежать від суспільного настрою у своїх країнах, який стурбований конфліктом на Донбасі.

Безумовно, Україною на цьому напрямі зроблено дуже багато. По-перше, ми вдало завершили першу фазу підготовки до введення безвізового режиму — законодавчу. І зараз триває друга фаза — це імплементація законодавчих актів, направлених на введення безвізового режиму. І тут є певні труднощі. Одна справа — ухвалити закони, а зовсім інша — реалізувати їх на практиці в умовах складної внутрішньополітичної, економічної і соціальної ситуації.

Проте основа для безвізового режиму, як, наприклад, введення в дію біометричних паспортів, вже закладена. Лише потрібно прагнути не зменшувати оберти і не потрібно надмірно драматизувати ситуацію. Рано чи пізно до безвізового режиму з Євросоюзом ми все-таки прийдемо.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

Соціологія

У цьому номері інформаційного бюлетеня наведені окремі результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова з 6 по 12 березня 2015р. в усіх регіонах України за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Опитано 2 009 респондентів віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки – 2,3%. Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

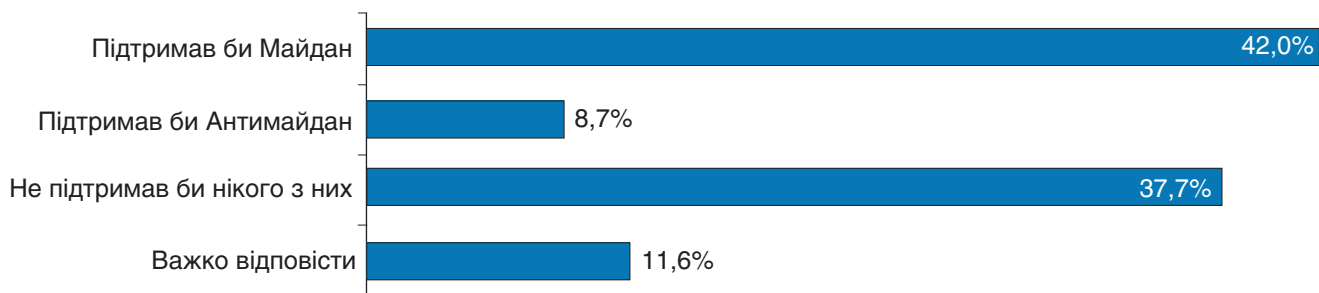
Якби наступної неділі відбувалися нові вибори до Верховної Ради, то за яку партію Ви би проголосували? % опитаних

Партію “Блок Петра Порошенка”	14,1
Партію “Об’єднання “ Самопоміч”	9,3
Партію “Опозиційний блок”	6,8
Партію “Народний фронт”	4,6
Радикальну партію Олега Ляшка	4,5
ВО “Батьківщина”	4,4
Комуністичну партію України	3,1
Партію “Громадянська позиція”	2,7
Партію Сергія Тігіпка “Сильна Україна”	2,0
ВО “Свобода”	1,8
Іншу	4,6
Зіпсував би бюлетень	2,3
Не брав би участі у виборах	22,1
Важко відповісти	17,7

Якби наступної неділі відбувалися вибори Президента України, то за кого би Ви проголосували? % опитаних

Петро Порошенко	19,4
Андрій Садовий	6,5
Юрій Бойко	3,8
Олег Ляшко	3,7
Юлія Тимошенко	3,7
Анатолій Гриценко	3,6
Арсеній Яценюк	2,9
Петро Симоненко	2,6
Дмитро Ярош	2,6
Сергій Тігіпка	2,2
Олег Тягнибок	1,1
Віталій Кличко	0,5
Інший політик	8,4
Не брав би участь у виборах	21,7
Важко відповісти	17,3

Пройшов рік після закінчення подій, які називають Майданом. Якби ці події відбувалися зараз, Ви підтримали б Майдан чи Антимайдан? % опитаних

Події Центру Разумкова

ЗУСТРІЧ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ПОСОЛЬСТВА ШВЕЦІЇ В УКРАЇНІ

1 квітня в Центрі Разумкова відбулася планова щорічна робоча зустріч з представниками відділу співробітництва посольства Швеції в Україні. У зустрічі брали участь Керівник відділу Крістіна Даніельссон та Координатор проектів Ірина Скалій. Центр Разумкова представляли Генеральний директор Анатолій Рачок, заступник Генерального директора Центру Разумкова — директор політико-правових програм Юрій Якименко, експерт політико-правових програм Арсен Стецьків та головний бухгалтер Галина Лаврикова.

Під час зустрічі експерти Центру поінформували представників Посольства про стан виконання Стратегічного плану Центру та плану роботи за 2014р., які реалізуються за підтримки Уряду Швеції. На зустрічі було презентовано створений за шведської підтримки Кол-центр для проведення телефонних опитувань Соціологічною службою Центру Разумкова.

УЧАСТЬ У ЗАСІДАННІ КОМІТЕТУ БУНДЕСТАГУ У СПРАВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

5 березня 2015р., заступник генерального директора — директор політико-правових програм Центру Разумкова Юрій Якименко взяв участь у засіданні Комітету у справах ЄС згідно із запрошенням, що надійшло від голови комітету пана Гюнтера Кіршбаума.

Ситуація в Україні та перспективи її розвитку були першим питанням порядку денного засідання комітету, яке відбувалося напередодні голосування Бундестагу з ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

У своєму виступі пан Якименко охарактеризував основні тенденції розвитку ситуації в Україні у різних сферах, передумови і перспективи розв'язання російсько-українського конфлікту, окреслив головні зміни, що відбулися у громадській думці, наголосивши на розриві України з її пострадянським минулим та незворотності європейського вибору.

На початку засідання пан Якименко коротко поінформував учасників засідання про Центр Разумкова і його діяльність, передав у бібліотеку Комітету останні друковані видання Центру.

На завершення розгляду “Українського питання” голова комітету пан Кіршбаум запевнив пана Якименка у тому, що Комітет підтримує прийняття Бундестагом 26 березня рішення про ратифікацію Угоди про асоціацію, яке того дня і було ухвалене.

Див. [посилання](#) на інформаційне повідомлення Бундестагу про візит пана Якименка (німецькою мовою).

ЗУСТРІЧ З БІЛОРУСЬКИМИ ДИПЛОМАТАМИ

27 березня в Центрі Разумкова відбулася робоча зустріч з дипломатами Посольства Республіки Білорусь в Україні. В зустрічі брали участь радник-посланник Посольства І.Мілідович, радник Ю.Парфіянович. Центр Разумкова представляли Генеральний директор Анатолій Рачок, співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Михайло Пашков і провідний експерт політико-правових програм Віктор Замятін. Головною темою обговорення були перспективи розвитку співпраці між експертними спільнотами двох країн, зокрема спільної участі в дослідницьких проектах.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ “ОЦІНКА ГРОМАДЯНАМИ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ ТА СТАНУ ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ, СТАВЛЕННЯ ДО ПОЛІТИКІВ ТА СУСПІЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ, ЕЛЕКТОРАЛЬНІ РЕЙТИНГИ”

24 березня 2015р. Центр Разумкова провів прес-конференцію на тему: “Оцінка громадянами ситуації в Україні та стану проведення реформ, ставлення до політиків та суспільних інститутів, електоральні рейтинги”.

На прес-конференції були представлені результати соціологічного дослідження Центру Разумкова.

У прес-конференції взяли участь: Юрій Якименко, заступник Генерального директора Центру Разумкова — директор політико-правових програм; Андрій Биченко, директор соціологічної служби Центру Разумкова.

КОНФЕРЕНЦІЯ З ПИТАНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КРИЗИ У М. БЕЛГРАД, СЕРБІЯ

20 березня у м. Белград відбулася міжнародна конференція “Українська криза — погляди з України, Німеччини і Сербії”, організаторами якої були Центр міжнародних і безпекових справ (м.Белград) і Представництво Фонду Фрідріха Еберта в Сербії і Чорногорії.

Від Центру Разумкова в заході взяв участь провідний експерт політико-правових програм Віктор Замятін, який виступив з доповіддю “Україна після Мінська-2”, де наголосив на некоректності порівнянь епізодів останньої балканської кризи з поточною ситуацією навколо України, а також взяв участь у загальній дискусії. Пан Замятін також провів презентацію діяльності Центру Разумкова та публікації [“Україна-2014-2015: долаючи виклики”](#).

УЧАСТЬ У ПРОЕКТІ “УКРАЇНА — ВИХІД З КРИЗИ ЧЕРЕЗ ДІАЛОГ” У ГРУЗІЇ

З 9 по 15 березня 2015 року молодший експерт політико-правових програм Центру Разумкова Дарина Соколова взяла участь у проекті “Україна — вихід з кризи через діалог”, що реалізується Кавказьким домом (Грузія) та Інститутом світової політики (Україна). В рамках проекту, профінансованого Посольством Великої Британії в Києві, третя група українських експертів відвідала Грузію. Під час візиту, українські фахівці провели, зокрема, зустрічі з Зурабом Абашидзе, Спеціальним представником прем'єр-міністра Грузії з відносин з Росією, Борисом Ярошевичем, заступником Голови Представництва Європейського Союзу в Грузії та іншими високопосадовцями.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua